A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. március 17. *

A C-91/03. sz. ügyben,

az EK 230. cikk alapján megsemmisítés iránt a Bírósághoz 2003. február 28-án

a **Spanyol Királyság** (képviseli: N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J. Carbery, F. Florindo Gijón és M. Balta, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

támogatják:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: T. van Rijn és S. Pardo Quintillàn, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues és A. Colomb, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (előadó) és J. Klučka bírák,

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. november 11-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. január 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében a Spanyol Királyság a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o., a továbbiakban: a megtámadott rendelet) I. melléklete 6. pontjának megsemmisítését kéri.

Jogi háttér és a jogvita előzményei

2 A halászati iparágra vonatkozó közös strukturális politika megállapításáról szóló, 1970. október 20-i 2141/70/EGK tanácsi rendelet (HL L 236., 1. o.) 2. cikke kimondta a tagállamok joghatósága alá vagy felségterületéhez tartozó vizekhez való szabad hozzáférés elvét.

3 Ezen elv alóli kivételképpen a Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásának feltételeiről, valamint a szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 1972. L 73., 14. o., a továbbiakban: 1972. évi csatlakozási okmány) 100. cikkének (1) bekezdése felhatalmazta a tagállamokat arra, hogy 1982. december 31-ig a halászatot a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó vizeken a partvonaltól számított 6 tengeri mérföldön belül olyan hajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan ezeken a vizeken végezték halászati tevékenységüket.

4 1983. január 25-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta a halászati erőforrások megőrzésére és gazdálkodására vonatkozó közösségi rendszer létrehozásáról szóló 170/83/EGK rendeletet (HL L 24., 1. o.). Ezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdése engedélyezte a tagállamok számára az 1972. évi csatlakozási okmány 100. cikkében meghatározott rendszer fenntartását és a parttól számított 12 tengeri mérföldre terjesztette ki a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó vizekhez való hozzáférésnek az említett cikkben 6 tengeri mérföldben meghatározott korlátozását.

5 Ugyanezen rendelet 6. cikkének (2) bekezdése értelmében, „az [(1)] bekezdés szerint megállapított rendszer alá tartozó halászati tevékenységeket a jelen rendelet I. mellékletében szereplő módon kell gyakorolni, amelyek minden tagállam vonatkozásában rögzítik a más tagállamok parti sávjában azokat a földrajzi övezeteket, ahol e halászati tevékenységet folytatják, valamint az e tevékenységgel érintett halfajokat". Ez a melléklet a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint a szerződések kiigazításáról szóló okmány 26. cikke alapján módosításra került (HL 1985. L 302., 23. o., a továbbiakban: 1985. évi csatlakozási okmány).

6 Az 1985. évi csatlakozási okmány 160. cikke átmeneti jelleggel anélkül ír elő halászati korlátozásokat, hogy különbséget tenne a partvonaltól számított 12 tengeri mérföldön belüli vagy az azon túli halászati övezet között.

7 Az említett csatlakozási okmány 166. cikke értelmében:

„A 156–164. cikkben meghatározott szabályozás, beleértve azokat a kiigazításokat, amelyeket a Tanács a 162. cikk alapján fogadhat el, a 170/83/EGK rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében megállapított időszak lejártáig marad hatályban."

8 A 170/83 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„A Bizottság az 1992. december 31-ét követő tizedik év folyamán jelentést tesz a Tanácsnak a parti területek gazdasági és szociális helyzetéről, melynek alapján a Tanács az EK 43. cikk szerinti eljárásnak megfelelően meghatározza azokat a rendelkezéseket, amelyek az e bekezdésben előírt tízéves időszak eltelte után a 6. és 7. cikkben előírt szabályozás helyébe léphetnek".

9 Az 1985. évi csatlakozási okmány 166. cikkében meghatározott határidő 2002. december 31-e volt, amely egyben az ugyanezen csatlakozási okmány 160. cikke szerinti rendszer alkalmazhatóságának végső határideje is volt.

10 A megtámadott rendelet 17. cikke értelmében:

„(1) A közösségi halászhajóknak azonos hozzáféréssel kell rendelkezniük a vizekhez és az erőforrásokhoz az összes közösségi vízen, kivéve a (2) bekezdésben említett vizeket, amelyekre a II. fejezet szerint elfogadott intézkedések vonatkoznak.

(2) A parttól számított 12 tengeri mérföldön belülre eső, a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken a tagállamok felhatalmazást kaphatnak, hogy 2003. január 1-jétől 2012. december 31-ig a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan azokon a vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva anélkül, hogy meg-

sértenék a más tagállam lobogója alatt hajózó közösségi halászhajókra vonatkozó, a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján létrejött megállapodásokat és az I. mellékletben felsorolt egyezményeket, amelyek minden tagállam vonatkozásában rögzítik azokat a földrajzi övezeteket a más tagállamok parti övezetében, ahol halászati tevékenységet folytatnak, valamint az érintett halfajokat.

[...]"

11 Az említett rendelet I. melléklete meghatározza a parti sávokhoz való, ugyanezen rendelet 17. cikkének (2) bekezdése szerinti hozzáférés feltételeit. Ezen melléklet 6. pontja értelmében a Spanyol Királyság és a Francia Köztársaság közötti határtól az északi sz. 46° 08'-ig terjedő övezetben a spanyol hajók szardellát kizárólag március 1-jétől június 30-ig halászhatnak, illetve élő csalival kizárólag július 1-jétől október 31-ig, szardíniát pedig ezek a hajók kizárólag január 1-jétől február 28-ig, illetve július 1-jétől december 31-ig halászhatnak. Továbbá a fent említett halfajokkal kapcsolatos halászati tevékenységeket az 1984-ben folytatott tevékenységekkel összhangban és annak korlátai között kell folytatni.

12 A megtámadott rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a szabad hozzáférés szabályát a part menti tagállam partvonalától számított 12 tengeri mérföldön túli vizekre (a továbbiakban: 12 mérföldön túli övezet) írja elő, amellyel a spanyol halászhajók francia vizekhez való hozzáférésének tekintetében helyettesíti az 1985. évi csatlakozási okmány, különösen pedig az annak 160. cikke szerinti rendszert. Ez a rendelkezés a megtámadott rendelet I. melléklete által megállapítottakkal egyező korlátozásokat írt elő a 6 és 12 mérföld közötti övezetre vonatkozóan.

13 A megtámadott rendelettel kapcsolatos egyeztetések során a Spanyol Királyság kérte a rendelettervezet I. melléklete 6. pontjának módosítását az 1985. évi csatlakozási okmányban előírt — a spanyol halászhajóknak a francia atlanti partvidék partvonalától számított 6–12 mérföldes övezetében folytatott tevékenységére vonatkozó — korlátozások megszüntetése végett. Ugyanezen tagállam azt is kérte, hogy az e körzethez való hozzáférés feltételeit igazítsák a spanyol vizeken a francia hajókra vonatkozó feltételekhez.

14 A Tanács úgy határozott, hogy nem módosítja a 6. pontot.

15 A Spanyol Királyság nyilatkozatban fejezte ki, hogy ezzel nem ért egyet, és „fenntartja azon jogát, hogy az Európai Közösségek Bíróságához forduljon a rendelet ezen részének módosítása végett".

16 A Spanyol Királyság ilyen körülmények között úgy határozott, hogy benyújtja a jelen keresetet.

17 2003. június 30-i és szeptember 8-i végzésével a Bíróság elnöke megengedte, hogy az Európai Közösségek Bizottsága és a Francia Köztársaság a Tanács kérelmeinek támogatására beavatkozzon a jelen eljárásba.

A keresetről

18 Keresetében a Spanyol Királyság két jogalapot vet fel, amelyeket előterjesztésükkel ellentétes sorrendben érdemes vizsgálni.

Az 1985. évi csatlakozási okmány megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

19 A spanyol kormány álláspontja szerint az 1985. évi csatlakozási okmány 160. cikke, amely korlátozásokat ír elő halászhajóinak a francia partok halászati erőforrásaihoz való hozzáférése tekintetében mind a partvonaltól számított 12 mérföldes övezeten (a továbbiakban: 12 mérföldön belüli övezet) belül, mind pedig azon túl, az említett csatlakozási okmány 166. cikkének az átmeneti időszakra vonatkozó rendelkezései értelmében nem alkalmazható 2002. december 31-ét követően. Következésképpen mind a 12 mérföldön belüli övezetre, mind a 12 mérföldön túli övezetre vonatkozó korlátozásokat fel kellett volna számolni. A korlátozásokat fenntartva a megtámadott rendelet indokolatlanul meghosszabbítja az átmeneti rendelkezések ugyanezen okmányban meghatározott hatályát

20 A spanyol kormány álláspontja szerint egyébiránt a 12 mérföldön belüli övezetben egyetlen, a nyílt tengeri fajokhoz való hozzáférésre vonatkozó egyedi intézkedés sem követeli meg ezen övezet különleges kezelését.

21 A Tanács érvelése szerint az 1985. évi csatlakozási okmány 166. cikkének nem célja a közösségi jogalkotó hatalmának 2002. december 31-ét követő korlátozása. Az

EK 37. cikk alapján meghozott rendelkezések olyan új intézkedések, amelyek jogszerűsége kizárólag a Szerződés hatályos rendelkezései alapján értékelhető.

22 Egyébként leszögezi, hogy az 1985. évi csatlakozási okmány 26. cikke és ugyanezen okmány I. mellékletének XV. fejezete módosította a 170/83 rendelet I. mellékletét. Az említett cikk ugyanezen csatlakozási okmánynak az intézmények által elfogadott jogi aktusok kiigazítására vonatkozó harmadik részében található, nem pedig az átmeneti intézkedésekre vonatkozó negyedik részében. Következésképpen a Tanács megítélése szerint a 170/83 rendelet kiigazításainak időbeli hatálya korlátlan, és nem tekinthetőek ideiglenes intézkedéseknek.

23 A Tanács szerint az 1985. évi csatlakozási okmány 156. és 164. cikke nem említi a Francia Köztársaság parti vizeihez való hozzáférés rendjét. Kijelentik, hogy értelmetlen ezen csatlakozási okmány 166. cikkét akként értelmezni, hogy annak célja többek között valamely olyan rendelkezés hatályon kívül helyezése, amelyet nem említ, de amely az említett okmány 26. cikke alapján módosított rendeletben található, és amelynek tartalmát az EK 37. cikk alapján elfogadott rendelet átvette. Emellett azt állítja, hogy ugyanezen 166. cikk nem szabályozza a parti vizekhez való hozzáférés rendjét.

24 Végezetül azt állítja, hogy a Spanyol Királyság arra irányuló kérelme, hogy a parti vizek halászata időbeli korlátozás nélkül legyen gyakorolható, nélkülöz minden jogalapot.

25 A Bizottság, amely a Tanács érveinek támogatására avatkozik be, különösen úgy véli, hogy a spanyol kormány tévesen értelmezi az 1985. évi csatlakozási okmány rendelkezéseit. Úgy véli, hogy ezen okmány 166. cikke nem a spanyol hajóknak a francia atlanti vizek 12 mérföldön belüli övezetéhez való hozzáférése feltételeire vonatkozik. Az említett csatlakozási okmány csupán a 170/83 rendelet I. mellékletének kiigazítására szorítkozik, kiegészítve a táblázatot, amelyben a tagállamok parti vizeihez való hozzáférés részletes feltételei szerepelnek.

26 A francia kormány megítélése szerint a 170/83 rendelet kiigazítását az 1985. évi csatlakozási okmány 26. cikke alapján hajtották végre, amely nem az okmány átmeneti intézkedésekre vonatkozó negyedik részében, hanem az intézmények által elfogadott jogi aktusok kiigazítására vonatkozó harmadik részében található. Ebből következően az ezen cikk alapján hozott intézkedések végleges jellegűek. Következésképpen a megtámadott rendelet I. mellékletének 6. pontja nem lehet ellentétes az 1985. évi csatlakozási okmány átmeneti rendelkezéseivel.

A Bíróság álláspontja

27 Meg kell állapítani, hogy — amint azt a spanyol kormány és a Bizottság a tárgyalás során hangsúlyozta — az 1985. évi csatlakozási okmány 160. cikke a jelen ügyben vitatottal azonos szabályt tartalmaz, és a területi hatály szempontjából nem tesz különbséget a 12 mérföldes övezeten belüli és azon túli vizek között.

28 Meg kell állapítani azt is, hogy ez az 1985. évi csatlakozási okmány átmeneti intézkedésekre vonatkozó negyedik részében található rendelkezés a 166. cikkben előírt időpont, azaz 2002. december 31. óta már nem alkalmazható.

29 Ugyanakkor ezekből a megállapításokból nem következik, hogy a közösségi jogalkotó nem hozhatta meg a vitatott rendelkezést az EK 37. cikk értelmében őt megillető hatáskör alapján.

30 Az 1985. évi csatlakozási okmány 160. és 166. cikke joghatása hiányának oka különösen az a körülmény, hogy a 12 mérföldön belüli övezet tekintetében a 170/83 rendelet I. mellékletét az 1985. évi csatlakozási okmány 26. cikke alapján kiegészítették egy, a jelen esetben vitatottal azonos szabállyal, aminek folytán az említett szabály egyértelműen a közösségi jogalkotó EK 37. cikk szerinti hatáskörébe tartozik.

31 A fentiekből az következik, hogy az 1985. évi csatlakozási okmány megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

32 A spanyol kormány állítása szerint a megtámadott rendelet I. mellékletének 6. pontja olyan korlátozásokat vezet be, amilyenek nem léteznek sem a francia hajók spanyol parti vizekhez való hozzáférése, sem más tagállamok hajóinak a többi tagállam parti vizeihez való hozzáférése tekintetében. Megállapítja, hogy a Spanyol Királyság az egyetlen, amelynek hajói korlátozottan férhetnek hozzá a szomszédos tagállam parti vizeihez. Mindebből azt a következtetést vonja le, hogy hátrányosan megkülönböztetik, ami ellentétes az EK 12. cikkben, valamint a közös agrárpolitikáról és a

halászatról szóló EK 34. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

33 A spanyol kormány rámutat arra, hogy övezetek és régiók szerinti eltérésre a közös politika szabályai terén kizárólag objektív, az érdekeltek között az előnyök és a hátrányok arányos megosztását biztosító feltételek alapján, a tagállamok területei közötti különbségtétel nélkül van lehetőség. Szerinte az adott ügyben nincs az eltérő elbánást igazoló objektív indok.

34 Emellett a spanyol kormány egyrészt azt állítja, hogy a hajói hozzáférésének a Spanyol Királyság Közösséghez történt csatlakozásakor fennálló korlátozásait továbbra is fenntartották anélkül, hogy tekintettel lettek volna az átmeneti időszak leteltére, és másrészt azt, hogy a Közösség és a Spanyol Királyság között 1980. április 15-én létrejött és az 1980. november 25-i 3062/80/EGK tanácsi rendelettel (HL L 322., 3. o.) jóváhagyott megállapodás a 200 mérföldes kizárólagos gazdasági övezetet érinti.

35 A Tanács állítása szerint elegendő megvizsgálni a megtámadott rendelet I. mellékletét annak megállapításához, hogy a hozzáférés szabályai nem a viszonosság elvén alapulnak. A hozzáférés gyakran korlátozott a fajták, valamint az év egyes időszakai tekintetében.

36 A fenti korlátozások eredete az említett övezetekben a hagyományos halászati tevékenységek — fenntartásuk biztosítása érdekében történő — támogatásának szándékában keresendő. A korlátozások listájának összeállításában a földrajzi szomszédság vagy a viszonosság szempontjai nem játszottak szerepet.

37 Így a Spanyol Királyság hajói megtartják ugyanazokat a hozzáférési feltételeket, amelyekkel az állam Közösséghez történt csatlakozásától kezdve és a megtámadott rendelet elfogadásáig rendelkeztek. Emellett a Tanács rámutat, hogy a csatlakozást megelőzően a Közösség és a Spanyol Királyság között 1980. április 15-én létrejött halászati megállapodás egyáltalán nem biztosított ez utóbbi hajóinak korlátlan hozzáférést a francia parti vizekhez.

38 Következésképpen a Tanács úgy ítéli meg, hogy a Spanyol Királyság egyáltalán nincs hátrányosan megkülönböztetett helyzetben, hanem objektív alapon, és a többi tagállamhoz hasonló elbánásban részesül.

39 Egyébként a Tanács állítása szerint a felperes nem fejti ki azokat az okokat, amelyek alapján arra következtet, hogy a megtámadott rendeletet elfogadva a Tanács nyilvánvalóan nem megfelelő módon gyakorolta hatáskörét. Emlékeztet arra, hogy ugyan a tagállamok partvonalától számított 12 tengeri mérföldön túli területek tekintetében valamennyi közösségi hajó számára a vizekhez való szabad hozzáférés az alapelv, a 12 mérföldön belüli övezetek tekintetében ezzel szemben azon halászhajók hozzáférésének megőrzése, amelyek ott hagyományosan az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva gyakorolják tevékenységüket. Következésképpen azon hajók tekintetében, amelyek nem ezekből a kikötőkből kiindulva gyakorolják tevékenységüket, az e vizekhez való korlátozott hozzáférés is kiváltságos jogi helyzetet teremtene. Kizárólag a spanyol hajóknak lenne hozzáférésük a 12 mérföldön belüli francia övezethez.

40 A Bizottság álláspontja szerint a Spanyol Királyság által felhozott jogalap a szabályozási keret téves értelmezésén alapul. Hangsúlyozza a 12 mérföldön belüli és azon túli övezet vizeire és erőforrásaira alkalmazandó rendszerek jellege közötti különbséget. A hozzáférés e korlátozásának alapja a közösségi vizek olyan legérzékenyebb részei, mint a part közeli vizek megőrzésének objektív indokai és a hagyományos halászati tevékenység védelmének társadalmi és gazdasági indokai. Kijelenti, hogy azzal ellentétben, amit a spanyol kormány állít, a tagállamok joghatósága alá vagy felségterületéhez tartozó vizekhez való korlátozott hozzáférés

rendszerének 2012. december 31-ig történő meghosszabbítása több mint indokolt magának a rendelet szövegének és különösen annak tizennegyedik preambulumbekezdése alapján. Ezért véleménye szerint van objektív indoka a 12 mérföldön belüli és azon túli övezetre alkalmazott rendszerek közötti különbségnek. Kifejti, hogy a spanyol hajók francia parti vizekhez történő hozzáférése feltételeinek meghatározásakor a Tanács figyelembe vette a hozzáférés azon hagyományos feltételeit, amelyek a szomszédi viszonyra tekintettel a Spanyol Királyság Közösséghez történt csatlakozása előtt fennálltak.

41 A francia kormány állítása szerint a megtámadott rendelet célja éppen a hagyományos halászati tevékenységek fenntartható módon történő megőrzése, és ebből következően a viszonosságra alapított szempontok alkalmazása nem megfelelő.

42 Egyébként hangsúlyozza, hogy egyrészt a francia hajók számára a spanyol partok partvonalától számított 6–12 tengeri mérföldes övezetben kizárólag a nyílt tengeri fajok halászata engedélyezett, és másrészt a megtámadott rendelet ugyanolyan hozzáférési lehetőségeket biztosít, mint amilyeneket a spanyol hajók a tagállam Közösséghez történt csatlakozása óta mindig is élveztek. Mindezek alapján arra a következtetésre jut, hogy ez az állam nincs hátrányosan megkülönböztetett helyzetben.

A Bíróság álláspontja

43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve azt jelenti, hogy hasonló helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, kivéve ha a különbségtétel objektív módon igazolható (lásd e tekintetben a 201/85. és 202/85. sz., Klensch és társai ügyben 1986. november 25-én hozott ítélet [EBHT 1986., 3477. o.] 9 pontját).

44 Meg kell állapítani, hogy a 12 mérföldes övezet tekintetében a megtámadott rendelet 17. cikkének (2) bekezdése kifejezetten felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy a halászati tevékenységet azokra a halászhajókra korlátozzák, amelyek hagyományosan azokon a vizeken halásznak az érintett partvidéken lévő kikötőkből kiindulva. Ugyanakkor ez a rendelkezés fenntart néhány egyedi rendszert, amely lehetővé teszi a más tagállamok lobogója alatt hajózó közösségi halászhajók számára a 12 mérföldön belüli övezetben történő halászatot a tagállamok között meglévő szomszédi viszony alapján. A megtámadott rendelet I. melléklete, amelyre ugyanezen 17. cikk (2) bekezdése utal, minden állam vonatkozásában rögzíti azokat a földrajzi övezeteket a más tagállamok parti övezetében, ahol halászati tevékenységet folytatnak, valamint az érintett halfajokat.

45 Egyébként emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet tizennegyedik preambulumbekezdése értelmében „[a] tagállamok 12 tengeri mérföldes körzetén belül az erőforrásokhoz való hozzájutást korlátozó szabályok kielégítően működtek, a közösségi vizek legérzékenyebb részein a halászati erőkifejtés korlátozásával a védelem javát szolgálták, és megtartották azokat a hagyományos halászati tevékenységeket, amelyektől bizonyos part menti közösségek társadalmi és gazdasági fejlődése nagyban függ" és „[e]zért 2012. december 31-ig folytatni kell alkalmazásukat."

46 A spanyol kormány nem kérdőjelezi meg azokat az alapelveket, amelyeken a 12 mérföldes övezetre alkalmazandó, a megtámadott rendelet által létrehozott rendszer alapul.

47 Ugyanakkor kijelenti, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 6. pontjának elfogadásával a Tanács hátrányosan megkülönböztette a Spanyol Királyságot, ami

ellentétes az EK 12. cikkben, valamint a közös agrárpolitikáról és a halászatról szóló EK 34. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

48 Különösen azt állítja, hogy övezetek és régiók szerinti eltérésre a közös politika szabályai terén kizárólag objektív, az érdekeltek között az előnyök és a hátrányok arányos megosztását biztosító feltételek alapján, a tagállamok területei közötti különbségtétel nélkül van lehetőség. Szerinte az adott ügyben nem létezik az eltérő elbánást igazoló objektív indok.

49 Ez a jogalap megalapozatlan.

50 E tekintetben a Tanács, a Bizottság és a francia kormány helyesen mutat rá, hogy a 12 mérföldön belüli övezetre alkalmazandó, a megtámadott rendelet 17. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rendszer célja a legérzékenyebb közösségi vizek védelme, tekintettel ugyanakkor a hagyományos halászati tevékenységek megőrzésének szükségességére.

51 Önmagában az ilyen cél nem jár viszonossági szempontok alkalmazásával.

52 Mindenesetre a spanyol kormány nem bizonyítja, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 6. pontjának elfogadásával a Tanács figyelmen kívül hagyta a hivatkozott célt.

53 Emellett a megtámadott rendelet I. mellékletének egyszerű olvasata rámutat arra, hogy a Francia Köztársaságon kívüli tagállamok parti övezetéhez való hozzáférés annak engedélyezése esetén is korlátozott a közösségi halászhajók számára a fajták, valamint az év egyes időszakai tekintetében.

54 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletének 6. pontja csupán meghosszabbítja a Spanyol Királyságnak a Közösséghez történt csatlakozása óta hatályban lévő rendszert.

55 Ilyen körülmények között a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

56 A fentiek alapján a Spanyol Királyság keresetét el kell utasítani.

A költségekről

57 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Spanyol Királyságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács költségeinek viselésére. Ugyanezen szabályzat 69. cikkének 4. §-ával összhangban az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik költségeiket. A Bizottság és a Francia Köztársaság — mint beavatkozók — maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Spanyol Királyság viseli saját és az Európai Unió Tanácsa felmerült költségeit.

3) A Francia Köztársaság és az Európai Közösségek Bizottsága maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások